

Dr. Vinkler Elemér

(Szabadka, 1909. IX. 30. - Szeged, 1996. I. 23.)

gyógyszerész, bölcsészdoktor, egyetemi tanár

A Szegedi Egyetemen 1932-ben gyógyszerészi, majd 1935-ben bölcsészdoktori oklevelet szerzett. A Szerves és Gy. Kémiai intézetben működött. Az izochinolinok kutatásán kívül a $N \rightarrow O$ acilvándorlás egy első hazai művelője volt. Egy évig kutató Mannich professzor Berlini Szerves és Gyógyszerészi Kémiai tanszékén. A szerves kémiai módszertan tárgykörben 1943-ben egyetemi magántanárrá habilitáltak. Főleg a szerves tioszulfonsav-észterek szintézisével, szerkezet- és reakciómechanizmusok vizsgálatával foglalkozott. Kutatásait 1951-től a Szerves Vegytani Intézetben folytatta. A kémiai tudomány kandidátusa címet 1952-ben, a doktora fokozatot 1963-ban nyerte el. A szerves vegyületek színreakcióinak mechanizmusai terén ért el még sikereket. Tanszékvezető egyetemi tanárként 1964-1979 között vezette az intézetet. Sírja a budapesti Farkasréti temetőben van.

Főbb munkái:

1. Spasmolitikus hatású izochinolin-bázisok szintézisére vonatkozó újabb vizsgálatok. M. Kémiai Folyóirat, 1939. 148-155.,
2. Szerves vegyületek szerkezetének felderítése. Gyógyszerészet, 1961. 281-287.,
3. Adatok néhány kéntartalmú sav-klorid redukciójához. M. Kémiai Folyóirat, 1963. 38-42.,
4. Adatok a papaverin-klorid, a teofillin és az azofén egymás melletti meghatározásához. Acta Pharm. Hung. 1969. 252-258.,

Irodalom:

1. Gyógyszerészet, 1990. 95-96, 1996. 83-84.,
2. Új M. Életrajzi Lexikon. VI. köt. 1248-1249.,